

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 23C/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117201175
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Boris Vittek
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3117201175.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Borisom Vittekom v spore žalobkyne Bc. K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na C. XXXX/XX, XXX XX T., zast. JUDr. Juraj Klimčo a spol. s.r.o. so sídlom Smetanova 1655/7, 911 01 Trenčín, IČO 51 123 592, proti žalovanému K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. - C. XXX, XXX XX P. - C. o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Zrušuje sa neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 19C/107/2016-18 zo dňa 23.12.2016.

III. Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 23.01.2017 domáhala, aby súd zakázal žalovanému vstupovať do rodinného domu s.č. XXXX a jeho spoločných priestorov nachádzajúci sa na adrese Na C. XXXX/XX, XXX XX T.. Ďalej žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov, a aby zakázal žalovanému žalobkyňu úplne kontaktovať písomne, telefonicky, elektronickou komuikáciou alebo inými prostriedkami.

2. Uviedla, že dňa 23.12.2016 sa domáhala, aby súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým sa domáhala, aby súd zakázal žalovanému vstupovať do rodinného domu s.č. XXXX a jeho spoločných priestorov nachádzajúci sa na adrese Na C. XXXX/XX, XXX XX T., a to až do právoplatného skončenia konania o rozvode. Ďalej žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov, a aby zakázal žalovanému žalobkyňu úplne kontaktovať písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, a to až do právoplatného skončenia konania o rozvode. Návrh podala na základe pretrvávajúcich manželských problémov a mimomanželského pomeru žalovaného so ženou, s ktorou čakal dieťa a tento pomer žalovaný aj udržiava, a to aj napriek tomu, že mu dala možnosť pomer ukončiť a pokúsiť sa s ňou a ich synom žiť ako rodina, v dôsledku čoho oznámila žalovanému odlúčenie. Urobila aj ďalšie kroky s cieľom rozviesť sa, pričom žalovaný ju mal dňa 20.12.2016 fyzicky napadnúť, čo vyústilo až do jeho vykázania a zákazu sa k nej približovať. Fyzické napadnutie neostalo bez následkov a je momentálne práce neschopná. Policajný zbor vyhodnotil situáciu za takú, že by jej mohlo byť ublížené na zdraví, ako aj s ohľadom na syna, ktorý predmetný dom považuje za svoj bezpečný domov. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podotkla, že nemá náhradné ubytovanie, pričom žalovaný ma k dispozícii i priestory, kde sa môže zdržiavať v kancelárii, ktorá môže byť využívaná ako byt v T.. Následný vývoj okolností ukázal, že žalovaný vníma vykázanie z obydlija ako papier, ktorý nemá pre neho žiadnu hodnotu. Po incidente si bol zobrať osobné veci. Dňa 21.12.2016 a 22.12.2016 v sprievode polície vstupoval do domu, napriek tomu, že túto možnosť nemal.

Dňa 23.12.2016 sa opäť pokúsil vstúpiť za účasti polície do domu, načo upozornila políciu, že prekračujú právomoci. Polícii každý krát oznámil, že potrebuje ísť do domu za účelom prevzatia osobných vecí, ale keď sa už v ňom nachádzal, uvedené využil, aby skontroloval žalobkyňu, ak nie predovšetkým pre vynesenie účtovných dokladov spoločnosti, v ktorej je zamestnaná a dokladov ostatných spoločností, kde má žalovaný finančné aktivity. Aj napriek vydaniu potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija cítila vo dôsledku správania žalovaného, nebezpečenstvo týkajúce sa jej a ich syna, nakoľko žalovaný na ňu zaútočil. Okresný súd Trenčín vydal neodkladné opatrenie, a uložil jej povinnosť podať žalobu vo veci samej. Predmetom žaloby je ochrana osobnosti a to jej života a zdravia. Je presvedčená, že ak by neodkladné opatrenie nebolo vydané, bola by vystavená vysokému riziku fyzického ublíženia, ktorého svedkom by bol maloletý syn žalobkyne a žalovaného, ktorý už teraz vníma okolnosti, ktoré sa stali 20.12.2016-22.12.2016 veľmi citlivo. Žalovaný je manipulatívnej povahy. Necítil sa i vyhrážať tým, že žalobkyňu vyhodí z domu, brať jej osobné veci, a to s cieľom, aby sa výlučne podriadila jeho vôli. Nebojí sa použiť psychické násilie ani hrozbu fyzického násillia, pričom až do 20.12.2016 si myslela, že sú to len hrozby. Jediným dôvodom, prečo na ňu zaútočil bolo využitie jej zákonného práva sa rozviešť. Nevie zniesť, že sa tak sama dobrovoľne rozhodla, pričom skúša akékoľvek praktiky, aby jej rozhodnutie sponchybnil a urobil z nej nespoľahlivého, neschopného a narušeného človeka. Poukazuje na odvolanie žalovaného v spise, ktoré sa nezakladá na pravde. Nepochybniteľné je, že ju žalovaný 20.12.2016 fyzicky napadol, nijak túto skutočnosť relevantným spôsobom nevyvrátil, ale znížil sa k tomu, že obvinil žalobkyňu, že si zranenia spravila sama. Nerešpektoval vykázanie z obydlija a po vykázaní z obydlija návštevy v sprievode policajného zboru využíval nato, aby odniesol z domu účtovné doklady a iné doklady spoločností, v ktorých má svoje aktivity. Jednu svoju návštevu využil na to, aby ju prinútil podpísať dohodu o skončení pracovného pomeru v spoločnosti, v ktorej je žalovaný jediný konateľ a spoločník, pričom jej oznámil, že nebude platiť žiaden plyn ani ďalšie náklady, čím sa snažil vyvolať v nej pocit strachu, že nebude mať, z čoho platiť náklady. Vzhľadom na uvedené si nevie predstaviť, že by sa žalovaný mohol, ku nej opäť priblížiť a žiť spolu. Nemá žiadny rešpekt, nielen ku mne a ani k polícii, ktorú zneužil, aby mohol prísť do obydlija. V návrhu na rozvod uviedla, že žalovaný plánuje s milenkou spoločný život. Navyiac milenku zamestnal na tom istom pracovisku, kde pôsobí. Vzhľadom na tieto skutočnosti, je tu predpoklad, že ak súd nezakáže žalovanému vstupovať do obydlija žalovaný je schopný nasťahovať milenku priamo do tohto obydlija. V prípade, ak súd žalobnému petitu nevyhovie, bude vystavená psychu kému teroru, hrozbám fyzického násillia, ak nie samotnému násilliu.

3. Žalobkyňa označila nasledovné dôkazy: spis 19C/107/2016, rozhodnutia sociálnej poisťovne, faktúru vodární, dohodu o platbách, listinu kontrola zmluvných dokladov, inkaso v Sepa, dodatok k zmluvám o dodávke elektriny a plynu, listinu zákaz vstupu do vymenovaných objektov, mailovú komunikáciu, odpoveď zo dňa 12.07.2017, screenshot zo stránky H., zápisnicu o výsluchu svedka, spis sp. zn. 34P/243/2016 a znalecký posudok, list zo dňa 05.01.2017

4. Žalovaný uviedol, že je pravdou, že bolo vydané neodkladné opatrenie. Tomu predchádzal vyvolaný a naplánovaný incident zo strany žalobkyne a jej zástupkyne K. N., na základe čoho som bol vykázaný zo spoločného obydlija. Na tej istej adrese mala v tom čase sídlo spoločnosť Executive F. K., s.r.o.; (ďalej tiež „E., s.r.o.“), ktorej je jediný spoločník a konateľ. V roku XXXX započal stavu uvedeného domu, ktorý skolaudoval v roku 2009, a ktorého je výlučným vlastníkom. Manželstvo uzavreli 08.08.2008. Je pravdou, že žalobkyňa podala návrh na rozvod manželstva s prísl. Vec je vedená na tunajšom súde pod sp. zn.: 34P/243/2016. To, že rodinný dom na ul. Na C. XXXX/XX v T. je v jeho výlučnom vlastníctve, žalobkyňa vedela už od svojho nasťahovania sa do neho. Vedela taktiež, že sídlo spoločnosti bude v tom istom dome, nakoľko už v projekte domu bola naprojektovaná časť domu s určením pre umiestnenie kancelárií spoločnosti EFM, s.r.o., T.. Poukázal na to, že žalobkyňa je po skončení materskej dovolenky súčinnosťou od 1.1.2012 doteraz zamestnancom spoločnosti a svoje zamestnanecké povinnosti vykonávala v kancelárii v sídle spoločnosti na Ul. Na C. XXXX/XX, T.. Žalobkyňa požiadala tunajší súd o zrušenie spoločnosti EFM, s.r.o., so sídlom: Na C. XXXX/XX, XXX XX T., X.: XXXXX XX,; ktorá spoločnosť je zároveň aj jej zamestnávateľom a ako uviedol, ktorej som jediným spoločníkom a konateľom. Nenávisť k jeho osobe žalobkyne zatemnila mozog a pod dohľadom jej zástupkyne vykonáva nelogické úkony. Nikdy nebolo žalobkyne na zdraví ublížené, ani nehrozí, že by jej v budúcnosti mohlo byť z mojej strany ublížené. Žalobkyňa sa skrýva za nášho maloletého syna, ktorého používa ako svoj štít. Dom na ul. Na C. XXXX/XX vždy bol, je a bude bezpečným domovom pre ich syna. C. k tomu, ako maloletého syna citovo žalobkyňa vydiera, ak odmieta umožniť otcovi styk, požiadala kolízneho opatrovníka, ako aj súd o jeho zverenie do jeho starostlivosti.

5. Bez zbytočného meškania ponúkol žalobkyni ubytovanie v 2-izbovom byte príslušného štandardu a vybavenia, a to dňa 05.01.2017, ktorého nájom som navrhol financovať z jeho strany až do kolaudácie ich spoločného 2-izbového bytu v komplexe Z. bay na sídlisku R. na J. ul. v T. s predpokladom v jeseni 2017. Dňoch 21.-23.12.-2016 si za asistencie polície bral svoje veci zo svojho domu ako aj potrebné veci a doklady spoločnosti E., s.r.o. U. nekomunikuje ani s jeho právnym zástupcom, nereaguje na žiadne ponuky mimosúdneho rokovania, nereagovala na ponuku ubytovania.

6. Ďalej uviedol, že od 11.05.2017, má žalobkyňa zrušený trvalý pobyt v predmetnom dome a trvalý pobyt má na adrese U. XX, T., o čom svedčia jej písomné podania napr. návrh na úpravu styku otca s maloletým, návrh na určenie trvalého pobytu vedený pod sp. zn. 31P/94/2017, Notárska zápisnica č. 125/2017. Má za preukázané, že navrhovateľka sa z domu definitívne odsťahovala, o čom svedčí notárska zápisnica. Súčasnou vlastníčkou domu je jeho matka.

7. Žalobkyňa na to uviedla, že jej žalovaný dňa 05.01.2017 napísal list, že nebude platiť energie, a že ak ich nebude platiť žalobkyňa, bude zodpovedná za škody. Následne jej zaslal list, ktorým jej zakázal vstupovať do všetkých priestorov, v ktorých sídli spoločnosť, v ktorej majetkovo pôsobí žalovaný. Žalovaný ďalej zabezpečil, aby do domu vnikli iné osoby a snažili sa odniesť z domu rôzne súkromné a firemné veci. Následne žalovaný bez jej súhlasu previedol dom na svoju matku a zabezpečil, aby bola odhlásená z trvalého pobytu. Žalobkyňa si nezmenila trvalý pobyt, pretože by chcela, ale preto, lebo musela. Žalovaný urobil všetko preto, aby žalobkyňa dom opustila.

8. Žalovaný k tvrdeniu o tom, že sa nevysťahovala dobrovoľne uviedol, že žalobkyňa z domu vypratala všetky veci. Človek, ktorý sa nesťahuje z domu by nevypratol veci vrátane nábytku a jej osobných vecí. Celé okolie domu bolo zanedbané. Všetky veci si odniesla žalobkyňa so sebou a teda z domu odišla vedome zo svojej vôle.

9. K uvedenému žalobkyňa uviedla, že žalovaný detailne opisuje, s kým žalobkyňa dom užívala, z čoho je zrejmé, že odporca alebo osoby, ktoré o to požiadal, dom sledovali. Z fotografií priložených odporcom v trestnom oznámení nevyplýva, kedy boli skutočne vytvorené, a to že žalovaný označil obdobie, kedy boli vyhotovené ešte neznamená, že tomu tak bolo. Z uvedeného dôvodu existuje predpoklad, že aj napriek neodkladnému opatreniu, žalovaný porušil zákaz vstupu do domu a následne vyhotovil fotodokumentáciu. Tieto skutočnosti preukazujú dôvodnosť vydaného neodkladného opatrenia a konania o žalobe vo veci samej. Ďalej priložila výpis nahrávky z 09.05.2017 zachytávajúce slová pri preberaní dieťaťa ohľadne ktorej uviedla, že žalovaný zakričal na navrhovateľku, aby skapala a preto je ťažko uveriteľné, že by žalobkyni nikdy nemohlo byť z jeho strany ublížené.

10. Žalovaný uviedol, že s kým žalobkyňa užívala dom, nie je tajomstvo, keďže syna si odovzdávali pred domom, pričom odovzdania boli často prítomní jej rodičia. Fotografie boli urobené v deň, kedy sa musel vysťahovať. Ohľadne nahrávky uviedol, že je vytrhnutá z kontextu, nemá výpovednú hodnotu, keďže žalobkyňa bránila synovi, aby sa s ním kontaktoval a zúčastňoval sa športových aktivít, ktoré mal rád.

11. Žalovaní označili nasledovné dôkazy: výpis z ORSR, výpis z LV č. XXXXX, spis XXCbR/XX/XXXXX, spis. XXP/XXX/XXXX, spis. XXP/XXX/XXXX, mailovú komunikáciu, ponuku ubytovania, potvrdenie mesta T., súhlas vlastníka so vstupom do nehnuteľnosti, fotografie, oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu, potvrdenie o oznámení, záznam o podaní oznámenia, list z 18.04.2018 z fotografiami.

12. Žalobkyňa uviedla, že v trestnom oznámení, v ktorom žalovaný vystupuje ako podozrivý zo spáchania trestného činu sexuálneho násillia, týrania blízkej a zverenej osoby znásilnenia, bol vypracovaný znalecký posudok, v ktorom bolo uvedené, že konanie žalovaného žalobkyňa pociťovala ako príkorie, a že si to nevymyslela a nemá sklon k fabuláciám. Takisto bývala partnerka žalovaného poukázala na veľmi zlé správanie žalovaného a osobné negatívne skúsenosti s ním. Skutočnú tvár žalovaného pozná iba ten, kto s ním žije. V znaleckom posudku XXP/XXX/XXXX je tiež popísaná osobnosť žalovaného. Uviedla, že žalovaný jej ubližoval niekoľko rokov, akoby bola osobou bez ľudských práv a jeho majetkom, ktorá nemá nič právo hovoriť a akékoľvek úkony, smie robiť len s jeho súhlasom. V dôsledku jeho správania cíti k nemu neprekonateľný odpor a strach v jeho blízkosti. Neodkladné opatrenia ju ochráni pred neželaným kontaktom z jeho strany, nakoľko ten hneď po nariadení neodkladného opatrenia vyhľadával úmyselne miesta, ktoré navštevovala, aby sa stretli. Nie je vylúčené,

že ju sleduje v súčasnosti. Žalovanému nikdy nebránila styku so synom. K ponuke ubytovania uviedla, že v danom čase byty neboli postavené, teda je objektívne nemožné, aby predmetný byt užívala.

13. Žalovaný uviedol, že v spise sp. zn. 26P/245/2016 sú zdokumentované všetky podania adresované žalobkyni, ktorým sa snažil mimosúdne dohodnúť o starostlivosti o ich syna a distingvovanej forme rozvodu. Na tieto jeho vyjadrenia matka nereagovala. Ohľadne vykonštruovaného napadnutia nebolo voči nemu vznesené žiadne obvinenie, nebol obvinený zo žiadneho priestupku či iného porušenia zákonov.

14. Súd vykonal dokazovanie návrhom na č. I. 1 a 2 v spise sp. zn. 40Cbr/23/2017 a potvrdením o vykonaní zápisu. Zo spisu 19C/107/2016 vykonal dokazovanie, uznesením o nariadení neodkladného opatrenia, návrhom na č. I. 2 a to druhým a predposledným odsekom, č. I. 3, tretím odsekom na č. I. 4, č. I. 6, potvrdením o oznámení na č. I. 12, lekárskou správou na č. I. 13, potvrdením o vykázaní zo spoločného obydlija na č. I. 14, výzvou na zákaz nezákonného postupu na č. I. 15, dohodou o skončení pracovného pomeru na č. I. 11, odvolaním žalovaného proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, záznamami na č. I. 33 a 34. Zo spisu sp. zn. 34P/234/2016 vykonal dokazovanie návrhom na rozvod a znalecký posudok na č. I. 405. Zo spisu sp. zn. 31P/94/2017 vykonal dokazovanie návrhom vo veci samej. Zo spisu sp.zn. 26P/245/2016 vykonal dokazovanie obsahom návrhu na č. I. 7, vyjadrením žalovaného na č. I. 35-38, správou o prešetrení pomerov a záznamom o pohovore s dieťaťom, oznámením na č.l. 82 -84, platobným kalendárom na č.l. 84, informáciami na č.l. 85, platobnými údajmi na č.l. 86, informáciami na č.l. 87, zákazom vstupu na č. I. 88 a 89. Ďalej Súd vykonal dokazovanie listinami v spise sp. zn. 23C/3/2017, a to, výpisom z OR na č. I. 24, výpisom z LV na č.l. 25, pozvánkou na mimosúdne rokovanie na č. I. 26, ponukou ubytovania na č. I. 27, rozhodnutím Sociálnej poisťovne na č. I. 35-38, faktúra na č. I. 39, kontrola na č. I. 40, na č. I. 41, mandát na inkaso, dodatkom č. 1 na čl. 43-44 a dodatkom na č. I. 45-46, dodatkom č. 2 na č. I. 47, dodatkom na 48-49, LV na č.l. 106, oznámením o zrušení trvalého pobytu na č.l. 107, Notárskou zápisnica na 108-110, súhlasom vlastníka na vstup do nehnuteľnosti 114, výpisom z LV na č.l. 115, osvedčením o evidencii vozidla na č.l. 116, zákazom vstupu na č.l. 123-124, e-mailovou komunikáciou na č. I. 126 a 127, odpoveďou na č.l. 128 a 129, výpis z LV 130-131, oznámením na č.l. 132-133 odpoveďou žalobkyne na č.l. 134, e-mailovou komunikáciou na č.l. 135-136, notárskou zápisnicou na č.l. 155-158, LV č. 2901- 159-160, fotografiou na č.l. 161, oznámením o skutočnostiach nasvedčujúce spáchanie trestného činu na č.l. 162-208, výpisom z OR na č.l. 262, printscreenom na č.l. 263, zápisnicou o výsluchu svedka na č.l. 264, záznamom zo dňa 12.5.2017, trestným oznámením a vyjadrením AK Tomáša I. s prílohami na č. I. 225, Znaleckým psychologickým posudkom č. 12/2017, kt. zadávateľom je OOPZ Trenčín a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

15. Návrhom vo veci samej v spise sp.zn. 34P/243/2016 zo dňa 23.12.2016 sa žalobkyňa domáha rozvodu manželstva so žalovaným. Uviedla, že prvé manželské problémy nastali vplyvom pracovného zaťaženia a nedobrej ekonomiky spoločnosti žalovaného, ktorý firmu zaťažoval nákladmi za účelom udržania spoločenského štandardu, s čím nesúhlasila. Následne ju mal žalovaný začať ponížovať a urážať. Zo správania žalovaného prestala cítiť lásku a rešpekt. Aj napriek jej snahe zachovať rodinu sa dozvedela, že žalovaný má vzťah s dvadsaťpäťročnou ženou, s ktorou zrejme plánuje rodinu. S uvedenou osobou sa začal prezentovať aj verejne. Bez ohľadu na to všetko mala záujem manželstvo zachrániť. Následné chovanie odporcu z 20.12.2016 ju presvedčilo, že už nikdy nechce viesť spoločný život so žalovaným.

16. Zo znaleckého posudku č. 35/2018 v spise sp.zn. 31P/234/2016 sa konštatuje ohľadne osobnosti žalovaného, že sa jedná o neuroticky štruktúrovanú osobu, preťaženú procesom rozpadu rodiny a v situáciách záťaže je osobou so slabšou sebareguláciou. Je ostražitý a hypervigilantný voči pohnútkam druhých. V konaniach je vznetlivý, impulzívny v záťaži koná pod vplyvom afektu. Vplyvom súčasnej životnej situácie sa u neho zvyrazňuje afektívna labilita, impulzivita. Nebola zistená žiadna psychopatológia, ktorá by bola v rozpore so zabezpečením výchovy a starostlivosti o syna strán. U žalobkyne sa konštatuje, že sa jedná osobu neuroticky štruktúrovanú a vplyvom procesu rozpadu rodiny je adaptibilita správania žalovanej znížená. Toho času vykazovala afektívnu dekompenzáciu so subdepresívnym ladením, často bola zaplavená afektom. Cíti sa pohodlne v submisívnej pozícii. Konanie menovanej v oblasti rozpadu rodiny a celého procesu môže byť chvatné, impulzívne a akcentované voči otcovi alebo voči iným osobám alebo prekážkam, ktoré by narúšali jej potreby či predstavy o starostlivosti maloletého. Nebola u nej zistená žiadna psychopatológia, ktorá by bola v rozpore so zabezpečením výchovy a starostlivosti o syna strán .Na celkovú atmosféru v rodine (žalobkyňa, žalovaný a ich syn)

má výrazne negatívny vplyv ťažký konflikt rodičov. Otec má už dva roky priateľku, s ktorou nebyva v spoločnej domácnosti, občas u neho prespí. Otec predpokladá, že maloletý si vytvorí vzťah s jeho partnerkou plynulo.

17. Podnetom na začatie konania doručeným dňa 14.02.2017 v spise sp.zn. 40Cbr/23/2017 podala žalobkyňa podnet na zosúladenie údajov v obchodnom registri, ktorý dôvodila tým, že spoločnosť EFM, s.r.o. má sídlo zapísané na adrese C. XXXX/XX, TW., k čomu nikdy nedala súhlas a zároveň bol žalovanému, ktorý je jediným konateľom a spoločníkom uvedenej spoločnosti uložený zákaz vstupovať do predmetného domu, pričom žalovaný jej zaslal opatrenie, ktorou jej uložil zákaz vstupovať do sídla spoločnosti a to do rodinného domu, ktorý užíva so synom na predmetnej adrese. Ďalej uviedla, že žalovaný sídlo spoločnosti tak nemôže prakticky užívať a je možné usúdiť, že ich ani nechce užívať. Z potvrdenia o vykonaní zápisu vyplýva, že dňa 03.05.2017 bol vykonaná zmena sídla spoločnosti z adresy na C. na adresu J. XXXX, T..

18. Uznesením č.k. 19C/107/2016-18 zo dňa 23.12.2016 bola žalovanému uložená povinnosť nevstupovať do domu nachádzajúceho sa v T. na ulici Na C., súpisného čísla XXXX, orientačného čísla XX, postaveného na parc. č. XXXX/XX, k. ú. U. zapísaného na LV č. XXXX a do spoločných priestorov rodinného domu, nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov a zákaz písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne kontaktovať žalobkyňu.

19. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo uvedené, že prvé manželské problémy nastali vplyvom pracovného zaťaženia a nedobrej ekonomiky spoločnosti žalovaného, ktorý firmu zaťažoval nákladmi za účelom udržania spoločenského štandardu, s čím žalobkyňa nesúhlasila. Následne ju mal žalovaný začať ponižovať a urážať. Aj napriek naliehaniu, aby s týmto správaním prestal, žalovaný nátlak stupňoval. Dňa 20.12.2016 šla oznámiť priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, nakoľko žalovaný na ňu zaútočil, a to len z dôvodu, že mu nedvihla telefón a pri prešacovaní jej osoby našiel poznámky o potrebných dokumentoch k rozvodu a spôsobil jej zranenie, ktoré pokladá lekárskou správou. Následne mu bola uložená povinnosť zákaz približovať sa k žalobkyňi a bol vykázaný zo spoločného obydlija. Potom, čo žalovanému oznámila odlúčenie a ktorý zistil že hodlá podať návrh na rozvod ju fyzicky napadol, čo vyústilo do jeho vykázania., Jeho fyzické napadnutie neostalo bez následkov a vzniknuté zranenia si vyžadujú starostlivé liečenie a pokoj. Verila, že vykázanie a zákaz priblíženia jej poskytne ochranu nielen jej, ale aj jej synovi. Avšak následný priebeh okolností ukázal, že žalovaný to vníma len ako papier. Dňa 22.12.2016 niekoľkokrát obchádzal doma a za účasti PZ vstúpil do spoločného obydlija, keď PZ oznámil, že si potrebuje prevziať osobné veci, ktoré si však zobral pri dvoch návštevách 20.12.2016 a 21.12.2016, a keď sa už v dome nachádzal, skontroloval žalobkyňu a zároveň ak nie predovšetkým to využil na vynesenie účtovných dokladov. Počas jednej z týchto návštev odporu jej doručil výpoveď z pracovného pomeru, takisto jej oznámil, že nebude platiť plyn. Ani raz sa počas týchto návštev nezaujímal o syna, ale zameral sa na zabezpečenie účtovných dokladov, doručenie výpovede a kontroly jej osoby.

20. Z potvrdenia o oznámení vyplýva, že dňa 20.12.2016 oznámila žalobkyňa priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Z lekárskej správy vyplýva, že žalobkyňa o 23.25 bola prijatá na traumatologické vyšetrenie, kde uviedla, že bola brachiálne napadnutá manželom, pričom ten jej mal brachiálne ublížiť na ľavom predlaktí. Objektívne bolo zistené, že na ľavom predlaktí je prítomný podkožný hematóm bez presvedčivých úrazových zmien na skelete, s hybnosťou v predlaktí voľnou so záverom pomliaždenie na predlaktí. Z objektívneho nálezu vyplýva, že hybnosť zápästia bola voľná, rovnako ako hybnosť v lakti, pronácia a supinácia boli bez ťažkostí, periféria končatiny bez poruchy, teda bez nejakých známkov surovosti. Zároveň od 20.12.2016 o 21.35 bol žalovaný políciou vykázaný zo spoločného obydlija so zákazom približovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. Dňa 22.12.2016 podpísal žalobca ako konateľ firmy EFM, s.r.o. výpoveď žalobkyňi.

21. V odvolaní žalovaný uvádzal žalobkyňa sa začal stretávať s neznámou osobou s tým, že by sa malo jednať o Martinu N. a plánovať krivé obvinenie z napadnutia. Uviedol, že ju neudrel, nemala žiadne známky napadnutia.

22. Zo žalobkyňou predloženej časti znaleckého posudku č. 12/2017 vyplýva, že žalobkyňa je schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť. Jej všeobecná vierohodnosť bola ohodnotená za vyhovujúcu, sklony ku konfabulácii zistené neboli. Jej špecifická vierohodnosť bola označená za vyhovujúcu. Správanie žalovaného pociťovala žalobkyňa subjektívne ako príkorie, v rovine emočnej, vzťahovej a pracovnej, konanie manžela považuje ako systematické negatívne zasahovanie do svojho života, nakoľko informuje okolie o jej psychických stavoch, osočuje ju, označuje za chorú, zakázal jej vstup na pracovisko vzájomné spory rieši cez malé dieťa. Poslal na ňu sociálnu kontrolu čo v nej vyvoláva stres a obavy o maloletého. Nemožno u nej konštatovať plne rozvinuté príznaky svedčiace prítomnosti syndrómu týranej ženy. V prospech syndrómu svedčí strach o seba a dieťa, limitovaná neschopnosť riešiť efektívne situáciu, kontrolovanie a obmedzovanie pohybu, kontrolovanie komunikácie manželom, rozvinutie stavov úzkosti depresivity. Naučená bezmocnosť je prechodného charakteru. V neprospech syndrómu týranej ženy svedčí absencia sebazničujúcich reakcií - obeť verí, že za správanie agresora je zodpovedná len ona, sebaobviňovania, popieranie týrania, neschopnosť opísať situácie týrania. U žalobkyne boli preukázané známky stresovo podmienených symptómov, za ktorých zdroj označovala žalobkyňa správanie manžela v čase spolužitia a aj po vykázaní z obydľia. Fyzické utrpenie opisovala ako vo forme pohľavkov, faciek, skopávania z postele, vynucovania si pohlavného styku, psychické utrpenie prežívala na základe ponižovania, urážania devalvácie osobnosti, stálej kontroly (lokalizácia cez telefón, kamery v domácnosti). Znalci symptómy vnímajú ako adaptačnú reakciu na záťaž v partnerskom vzťahu. Uvádzané symptómy sú redukované na ústupe dochádza k stabilizácii. Závažné následky v podobe straty životnej perspektívy sú u nej neprítomné.

23. Zo zápisnice o výsluchu svedka Renáty C. bývalej partnerky, s ktorou má žalovaný syna K. zo dňa 27.10.2017 vyplýva, že ho označuje za manipulatívnu osobu, ktorá dokáže psychicky týrať človeka, obmedzovať jeho slobodu, manipulovať s ľuďmi v jeho prospech. Zoznámili sa v roku 1993 a rozišli v roku 1996. Žalovaný si násilím odoberal ich syna. K násilníckym sklonom žalovaného uviedla, že počas spoločného spolužitia, ju po spoločnej lyžovačke nechal na námestí samú bez peňazí vo svetri. V noci aj cez deň ju sledoval. Fyzicky ju nenapadol, ale hádky boli časte a hlasné. Raz po ukončení spolužitia vykopol dvere na byte, keď si prišiel násilím zobrať syna K..

24. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že žalovaný je jediný konateľ a spoločník spoločnosti E., s.r.o.

XX. Oznámením zo dňa 05.01.2017 zaslal žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu žalobkyňi list, v ktorom jej oznámil, že ukončil úhrady za dodávky elektrickej energie a plynu v dome na ulici C. a vyzval žalobkyňu, nakoľko nemôže užívať dom, v ktorom sa zdržuje žalobkyňa ako aj jej príbuzný na úhradu týchto médií s tým, že sa vystavuje riziku odpojenia neplatením týchto úhrad a ak by došlo k odpojeniu bude zodpovedať za škody, ktorých úhrada bude od nej následne vymáhaná.

26. Z notárskej zápisnice o osvedčení právne významnej skutočnosti č. N125/2017 vyplýva, že dňa 06.09.2017 došlo k otvoreniu vchodových dverí na nehnuteľnosti na ulici C. s.č. XXXX, nakoľko vlastníčka domu nemala k objektu kľúče a bolo zistené, že príslahlé priestranstvo pri dverách je zanedbané, nik sa v dome nezdržuje. Následne bolo zistené, že v dome dlhodobo nikto nebýva, priestory boli nevetrané, dom neobývaný bez zariadení neuprataný bez minimálnej údržby. V garáži sa nachádzajúce auto bolo nepojazdné z dôvodu vybitej batérie nakoľko kľúč ostal v štartéry. Garážové brány boli vyradené z prevádzky spôsobom vytiahnutia z elektriny a bol zablokovaný zdvíhací mechanizmus. Bolo zistené, že v dome nepreteká voda, na pivničných stenách bola viditeľná vlhkosť z dôvodu dlhodobého nevetrania.

27. Listom zo dňa 05.01.2017 zakázal žalovaný žalobkyňi vstup do sídla spoločnosti E., s.r.o. na ulici C. č. XXXX, do sídla spoločností XXSport D., s.r.o. a H. P., a.s. na ulici J. XXXX v T., z dôvodu vydaného neodkladného opatrenia č.k 19C/107/2016-18 zo dňa 23.12.2016, čo dôvodil tým, že sa ním žalovaný chráni, aby sa žalobkyňa k nemu nepribližovala na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov a zároveň sa ním zabezpečí, že bude môcť vykonávať právu manažéra a štatutára v sídle a prevádzkach uvedených spoločností bez rušivých vplyvov na jeho právu.

28. Listom zo dňa 05.01.2017 ponúkol žalovaný žalobkyňi možnosť ubytovania v dvojizbovom byte, ktorého nájom bude sám financovať do termínu rozvodu resp. do kolaudácie bytu v projekte Z. na R.. Zároveň uhradí aj prevoz osobných vecí z domu s.č.XXXX. Zároveň bola upozornená, že

nerespektovaním ponuky a zotrvaním v dome s.č. XXXX, ktorého bolo v tom čase sídlo spoločnosti E., s.r.o. zadá príčinu konfliktov a provokácií so žalovaným. X. riešenie bude možné privolaním polície, pri ktorom bude žalovaný argumentovať touto ponukou.

29. Dňa 11.05.2017 sa stal trvalým pobytom žalobkyne mesto T. z dôvodu zrušenia jej pôvodného trvalého pobytu.

30. Mailom zo dňa 11.07.2017 vyzval zástupca vlastníčky domu s.č. XXXX C. J. žalobkyňu, aby sa vysťahovala z uvedeného domu, nakoľko plánuje ich využiť vlastníčka na svoju potrebu.

31. Rozhodnutím sociálnej poisťovne bol žalobkyni priznaný nárok na ošetrovné v sume 8,13 € denne od 21.12.2016.

32. Z návrhu v spise sp.zn. 31P/94/2007 vyplýva, že žalobkyňa mala už ku dňu jeho spísania 19.05.2017 bydlisko na adrese Západná 2518/11 T.. Uviedla, že nakoľko sa necítila bezpečne v uvedenom dome a zároveň, že býva na inej adrese, žiada, aby súd určil, že adresa ich syna je U. XXXX/XX, T.. Ďalej uviedla, že žalovaný previedol svoj dom na matku a do domu vnikli neznáme osoby, ktoré sa pokúsili odniesť veci patriace do BSM a taktiež dokladmi boli odcudzené peniaze určené na úhradu energií za dom a splátky ŽP.

33. Z prepisu nahrávky zo dňa 09.05.2017 vyplýva, že počas telefonovania povedal žalovaný žalobkyni, že sa obesí ako jej dedo a aby skapala. Žalovaný sa k nahrávke vyjadril, že je vytrhnutá z kontextu, nakoľko žalovaná bránila synovi, aby sa s otcom kontaktoval a zúčastňoval sa športových aktivít. Z uvedeného prepisu vyplýva, že matka otcovi za prítomnosti syna uvádza, že keď bude týždeň s ňou tak bude s ňou, teda predmetom rozhovoru bol styk so synom. Načo otec uviedol, že to tak nefunguje a že to funguje tak ako to chce ich syn. Na čo matka uviedla, že to nefunguje tak ako chce otec, načo otec uviedol, že sa obesí ako jej dedo. Otec uviedol, že si pre syna bude chodiť, načo matka uviedla, že nebude, keďže týždeň je s ňou a týždeň s otcom. Pričom matka poslala syna do domu (choď do vnútra). Následne matka povedal žalovanému, aby šiel preč a otec synovi povedal, aby sa nenechal vydierať. Načo otec povedal matke, že je hnusná klamárika, a aby skapala. Z uvedeného vyplýva, že príčina konfliktu bola a tieto výrazy boli použité, nakoľko otcovi nebolo umožnené stretnutie a zobrať syna so sebou, a tento konflikt, vyústil do použitia týchto slov.

34. Z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že ku dňu 10.03.2017 bol ako výlučný vlastník domu s.č. XXXX evidovaný žalovaný. Z výpisu z LV č. XXXX v k.ú. U. vyplýva, že ako vlastníčka je vedená C. J. od XX.XX.XXXX. V konaní nebol preukázaný opak, a nakoľko sú údaje v katastri pokladané za hodnoverné až do času, kým nie preukázaný opak, súd vychádza zo stavu, že vlastníčkou predmetného domu C. J..

35. Čo sa týka fyzického násillia, konkrétne, že mal žalovaný fyzicky ubližovať či ublížiť žalobkyni, tak to v konaní preukázané nebolo. Lekárska správa preukazuje len to, že u žalobkyne sa na pravom predlaktí nachádzal hematóm s citlivosťou na ohmatanie, avšak z nej vôbec nevyplýva, že ho spôsobil žalovaný a táto okolnosť nebola inak preukázaná. Navyše žalobkyňou použitý výraz, že jej mal žalovaný toho dňa brachiálne, t.j. surovo ublížiť nezodpovedá nález, keď z objektívneho nálezu vyplýva, že hybnosť zápästia bola voľná, rovnako ako hybnosť v lakti, pronácia a supinácia boli bez ťažkostí, periféria končatiny bez poruchy, teda bez nejakých známok surovosti. Navyše v žalobe žalobkyňa, ktorá je v zmysle znaleckého posudku schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti uvádza, že až do 20.12.2016 sa manžel voči nej nedopúšťal fyzického násillia („Žalovaný sa neobáva použiť psychické násillie a ani hrozbu násillia pričom až do 20.12.2016 si myslela, že sú to len hrozby, bohužiaľ opak je pravdou.“), čo je v rozpore s jej opisom fyzického násillia v znaleckom posudku č. 12/2017, kde uvádza, že jej mal dávať pohľavy, facky, skopávať ju z postele, vynucovať si pohlavný styk, pritom takéto okolnosti mohli nastať len do 20.12.2016, t.j. do doby dokedy spolu žili, kým žalovaný nebol vykázaný z bydliska. Zároveň aj bývalá partnerka žalovaného na výsluchu uviedla, že fyzicky ju nikdy nenapadol.

36. Z vykonaných dôkazov nie je preukázané, že by v súčasnosti, t.j. ku dňu vyhlásenia rozsudku žalovaný do života žalobkyne nejak negatívne a neoprávnene zasahoval, či boli by tu skutočnosti preukazujúce, že tu existuje konkrétne nebezpečenstvo zo strany žalovaného voči žalobkyni, ktorým by došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti. Žalobkyňa a žalovaný od 20.12.2016

už spolu nežijú, zároveň žalobkyňa už od mája roku 2017 nebýva v dome na ulici C., pričom z dôkazov vôbec nevyplýva, že by sa žalovaný približoval k žalobkyni na menšiu vzdialenosť ako 15 metrov, resp. mal taký úmysel takto konať, či ju vôbec len kontaktoval nejakými inými prostriedkami takým spôsobom, že by došlo k nejakému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, t.j. že by jej mal úmysel žalovaný ublížiť či vytvoriť u nej obavy o zdravie či život, zasiahnuť do jej telesnej a duševnej integrity, pritom objektívne možnosti k tomu mal, keďže na osobnej slobode obmedzený nebol a neodkladné opatrenie objektívnu prekážku nepredstavuje.

37. Ani v rámci obdobia troch dní vykázaní z obydlija, keď sa žalovaný dostal do domu nevyplývali také skutočnosti, že by napriek tomu, že vstúpil do domu, kde sa žalobkyňa nachádzala, jej chcel ublížiť, či iným spôsobom zasiahnuť do jej práva na ochranu osobnosti, keď sa zamerával na vynesie účtovných dokladov a osobných vecí, čo je však s ohľadom nato, že sa v dome tieto dokumenty nachádzali u žalovaného akou konateľ a manažéra prirodzené. Tvrdenia žalobkyne, že to robil preto, aby ju skontroloval sú nepreukázané. Takisto nie sú preukázané tvrdenia o sledovaní žalobkyne žalovaným. Z notárskej zápisnice vyplýva to, že žalovaný zisťoval, či ešte žalobkyňa býva v jeho dome, čo však neznamená, že ju sledoval.

38. Čo sa týka psychického násillia, či obťažovania žalobkyne, nebolo preukázané, že by sa po tom, čo prestali žalobkyňa a žalovaný spolu žiť, resp. po telefonáte v máji 2017 dochádzalo k nejakým neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, jej súkromia, zdravia, integrity. Je síce pravda, že svedkyňa - bývalá partnerka žalovaného uviedla, že jej obmedzoval žalovaný osobnú slobodu, že mal násilnícke sklony v tom, že ju nechal po lyžovačke na námestí bez peňazí, a že ju v noci a cez deň sledoval, ale uvedené skutočnosti sa týkali len času počas spoložitia s bývalou partnerkou, avšak nie po skončení tohto spoložitia. Po skončení spoložitia nastal iba jeden skutok, keď žalovaný mal vykopnúť bývalej partnerke dvere a mal si prísť zobrať ich syna K.. Z uvedeného konania, nakoľko bolo jednorazové, a navyše nastalo pred viac ako dvadsiatimi rokmi nemožno vyvodiť, že hrozí jeho opakovanie, voči žalobkyni. Žalovaný sa ani v mesiaci máj 2017 pri vyhrotenej situácii, keď si prišiel pre syna obdobného konania nedopustil. Uvedené konanie predstavuje iba jednorazový exces žalovaného, a nakoľko sa stal iba raz a k jeho opakovaniu nedošlo, nie je preukázané, že takéto konanie hrozí žalobkyni.

39. Teda, že by žalovaný takýmto spôsobom konal aj po skončení vzťahu voči bývalým partnerkám preukázané nebolo.

40. Z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti o tom, že žalovaný sa približuje k žalobkyni, že žalobkyňu kontaktuje alebo, že reálne hrozí, že žalovaný sa bude približovať k žalobkyni, že žalobkyňu bude kontaktovať takým spôsobom, že by mohol ohroziť jej duševnú či telesnú integritu, či iným spôsobom neoprávnené zasiahnuť do jej práva na ochranu osobnosti.

41. Podľa § 11 od. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej tiež „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

42. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

43. Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

44. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z., údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

45. Podľa § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „CSP“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

46. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190220>> podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190220>> platí rovnako.

47. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, Pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

48. Podľa § 51 ods. 3 Trestného zákona, obmedzenia spočívajú najmä v zákaze a) účasti na určených verejných podujatiach, b) požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, c) stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatel'a negatívny vplyv alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine, d) vstupu na vyhradené miesta alebo priestory, na ktorých trestný čin spáchal, e) účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávok, f) kontaktu s určenou osobou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

49. Podľa § 51 ods. 4; Trestného zákona, povinnosti spočívajú najmä v príkaze a) nepriblížiť sa k určenej osobe na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje, b) vystaňovať sa z bytu alebo domu, v ktorom sa neoprávnene zdržuje alebo ktorý protiprávne obsadil, c) nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, d) zaplatiť v skúšobnej dobe dlh alebo zameškané výživné, e) osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodenému, f) skúšobnej dobe získať určitú pracovnú kvalifikáciu alebo zúčastniť sa na rekvafikačnom kurze, g) podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, h) podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok, ak mu nebolo uložené ochranné liečenie, i) podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, j) zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, k) dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar Policajného zboru určený podľa miesta pobytu, v odôvodnených prípadoch aj opakovane.

50. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona, pri podmiennečnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmiennečným prepustením odsúdeného. Zároveň môže nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190220>>. Podmiennečne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

51. Vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona nepredstavujú jedinú zákonné ustanovenia, na základe ktorých možno uložiť inej osobe obmedzenia či povinnosti, ktorých sa domáhala žalobkyňa v tejto veci. I keď ustanovenia predpisov občianskeho práva, nemajú takéto konkrétne ustanovenia, uloženie obmedzení a povinností je možné skrz aplikáciu ustanovení žaloby, upravujúce ochranu osobnosti. Nie je tak apriori vylúčené, aby súd v občianskom právom konaní uložil žalovanému obmedzenia či povinnosti, akých sa domáha žalobkyňa vo veci samej. Ustanovenie § 13 ods. 1 OZ priamo počíta s možnosťou žiadať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti. Jedná sa o typ negatívnej žaloby. Ako nevyhnutný predpoklad aplikácie negatívnej žaloby je existencia skutočností odôvodňujúcich v tomto prípade uloženie povinnosti žalovaného zdržať sa približovania k žalobkyni, zdržať sa komunikácie so žalobkyňou či zdržať sa vstupu do obydľia v čase rozhodnutia súdu, nakoľko v zmysle § 217 ods. 1 CSP, je pre súd rozhodný deň vyhlásenia rozsudku. Inak povedané, je potrebné preukázať, že v čase vyhlásenia rozsudku dochádza konaním žalovaného k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne.

52. Aj v prípade, že nedochádza v čase vyhlásenia rozsudku konaním žalovaného k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne je možné žalobe vyhovieť, avšak jedine za

predpokladu, že je preukázané, že reálne hrozí takýto neoprávnený zásah, či jeho opakovanie. Za predpokladu, že nie je preukázané, že reálne hrozí neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, nie je dané právo na uloženie povinnosti zdržať sa zásahov a už prípadný vykonaný zásah možno odčiniť inými typmi žalôb na ochranu osobnosti uvedených v § 13 OZ než zdržovacou žalobou. Uvedené analogicky vyplýva napr. z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 2 Cdon 1626/96, v ktorom sa uvádza, že zákaz neoprávneného rušenia vlastníka veci podľa § 126 ods. 1 OZ prichádza do úvahy tam, kde neoprávnené rušenie vlastníka zo strany rušiteľa trvá, alebo tam, kde síce prestalo, avšak existuje konkrétne nebezpečenstvo jeho opakovania v budúcnosti.

53. V prípade, že v čase vyhlásenia rozsudku nedochádza k neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti a nie je ani preukázané reálne nebezpečenstvo takýchto zásahov, je potrebné žalobu zamietnuť.

54. Tieto predpoklady a to, že žalovaný ku dňu rozhodnutia súdu neoprávnené zasahuje do práva na ochranu osobnosti žalobkyne alebo hrozí reálne nebezpečenstvo takéhoto zásahu v budúcnosti či jeho opakovanie neboli v danej veci preukázané.

55. Čo sa týka žalobného návrhu, aby súd uložil žalovanému zákaz žalobkyňu úplne kontaktovať písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, treba uviesť, že kontaktovanie sa ľudí ako aj ich komunikácia je imanentnou súčasťou medziľudských vzťahov, a ako taká v zásade nemôže predstavovať neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, najmä ich čiastkových práv ochrana súkromia, fyzického či psychického zdravia. Problém nastáva, ak táto komunikácia či kontaktovanie sa stáva neoprávneným v prípade, ak je ňou sledované osobe fyzicky či psychicky ubližovať, vytvárať u nej obavy z určitého konania, na ktoré zasahujúci subjekt nie je oprávnený. Takéto komunikovanie je právom nedovolené nielen skrz to, že sa jedná o neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, ale môže sa jednáť aj o trestný čin nebezpečného prenasledovania.

56. V danej veci však taká komunikácia žalovaného so žalobkyňou preukázaná nebola. Ani telefonická komunikácia medzi žalobkyňou a žalovaným, v ktorej mal žalovaný požiť slová, aby skapala, a že sa obesí, nemožno hodnotiť ako takú, že by zasahovala do práva na ochranu osobnosti, nakoľko z uvedenej komunikácie vyplýva, že žalovaný uvedené slová použil počas hádky, keď si chcel so sebou zobrať syna, čo mu nebolo umožnené. Nebolo preukázané, že sa jedná o systematické a opakujúce sa komunikovanie žalovaného so žalobkyňou, ktoré by prioritne nevzniklo z nezhody vyplývajúcej so starostlivosťou o syna. Takisto z jednej takejto komunikácie nemožno dovodiť, že hrozí jej opakovanie, keďže tá prebehla v máji roku 2017, a tým pádom je vylúčené, nakoľko nie je preukázaná reálna hrozba jej opakovania, uložiť žalovanému takúto povinnosť spočívajúcu v zákaze kontaktovať žalobkyňu. Uvedená komunikácia bola prioritne motivovaná neumožnením zobrať so sebou syna, ale vôbec sa nepodáva, že by žalovaný mal v úmysle tieto slová použiť za účelom ublíženia žalobkyni.

57. Uvedené obdobie platí aj vo vzťahu k žalobe, aby súd zakázal žalovanému sa približovať k žalobkyni. Ani v tomto prípade nebolo preukázané, že je tu reálna hrozba, že žalovaný má v úmysle začať sa približovať k žalobkyni s cieľom jej ublížiť či vytvoriť v nej pocit prenasledovania, či iným spôsobom pri priblížení k žalobkyni neoprávnené zasiahnuť do jej práva na ochranu osobnosti. Zo žiadneho dôkazu nie je preukázané, že by mal žalovaný takýto záujem takto konať vo vzťahu k žalobkyni, že by sa k nej chcel približovať takým spôsobom, ktorý by spôsobil neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti.

58. Z dôvodov, že súd nemal preukázanú reálnu hrozbu, či zasahovanie do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, súd žalobu zamietol. Samotné tvrdenia a skutočnosti dokazované žalobkyňou preukazovali existenciu negatívnych vlastností žalovaného, len počas trvania jeho vzťahu či už s bývalou partnerkou alebo vo vzťahu so žalobkyňou, resp. do mája 2017 (telefonický rozhovor). Avšak vôbec nepreukazovali zásahy žalovaného po skončení vzťahu či po máji 2017, pričom od zákazu približovania sa k žalobkyni a uloženu povinnosť neodkladným opatrením, nebolo zistené, že by sa žalovaný približoval k žalobkyni s cieľom jej nejakým spôsobom ublížiť, či ju kontaktovať, aby ohrozil jej duševnú či fyzickú integritu či inak neoprávnené zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti.

59. Čo sa týka žaloby o zákaze vstupu domu s.č. 1920 a jeho spoločných priestorov v tejto časti je žaloba nedôvodná, nakoľko nebezpečenstvo neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti

nehrozí ani z iného dôvodu a to je tým, že žalobkyňa sa v ňom už od mesiaca máj 2017 nezdržuje a nebolo ani ku dňu rozhodnutia súdu preukázané, že sa tam niekedy zdržovať bude, teda je vylúčené, aby v uvedenom objekte hrozil neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobkyne. V konaní nebolo preukázané, že by uvedená nehnuteľnosť patrila žalobkyne či do BSM žalobkyne a žalovaného, a nakoľko sa údaje považujú za hodnoverné dokým nie je preukázaný opak, žalobkyňa už nemá ani odvodené právo bývanie od manžela cez § 18 Zákona o rodine ani iné oprávnenie na zdržovanie sa v tomto dome, keďže súd pri tomto záveru vychádzal z hodnovernosti údajov katastra, keďže ich opak nebol preukázaný a za vlastníčku je potrebné pokladať Vieru J., ktorá žalobkyni žiadne oprávnenie na bývanie v uvedenom dome nedala, keďže to nebolo preukázané.

60. V konaní boli tvrdené zásahy do práva na ochranu osobnosti žalobkyne počas existencie ich spoluzitelia, ktoré však je už ukončené, pričom žalovaný má inú partnerku, resp. do mája 2017 (telefonický rozhovor). Tvrdenia v záverečnej reči zástupkyne žalobkyne o gradácii konania žalovaného voči žalobkyni nemajú podklad v skutkovom stave. Za posledný rok a pol nebolo zistené žiadne konanie žalovaného, voči ktorému by vyhovie žalobe malo žalobkyni poskytnúť ochranu. V danej veci tak chýbal podklad na vyhovie žalobe, pri ktorom muselo byť preukázané, že neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti reálne hrozí, či pretrvá, čo uvedenom prípade splnené nebolo. Z listín obsiahnutých spise o veci samej v pripojených spisoch skutočnosti odôvodňujúce vyhovie žalobe nevyplývajú. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

61. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 19C/107/2016-18 zo dňa 23.12.2016 bolo nariadené neodkladné opatrenie, pričom uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/453/2016-43 zo 29.12.2016 bolo žalobkyni uložené, aby podala žalobu, ktorá je predmetom tohto konania.

62. Podľa § 336 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „CSP“), ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuλοží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

63. Podľa § 336 ods. 4 CSP, ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> primerane.

64. Podľa § 336 ods. 1 CSP Neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietla alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

65. Nakoľko súd žalobu zamietol, zrušil súd v zmysle § 335 ods. 1 CSP uznesenie č.k. 19C/107/2016-18 zo dňa 23.12.2016, ktorým bolo uložené neodkladné opatrenie pred začatím tohto konania.

66. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. V konaní bol plne úspešný žalovaný, nakoľko súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Z uvedeného dôvodu mu súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.